66de Jaargang. — N° 17. Zaterdag 20 November 1920

ABONNEMENT:

Men schrijft in te Tongeren Drukkerij COLLÉE.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, 37-39, Tongeren.

Telefoon 12.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN:

Voor de aankondigingen buiten de provinciën Limburg en Luik, wende men zich uitsluitend tot de *Agence Havas*, 8, Place des Martyrs, BRUSSEL; 8, Place de la Bourse, PARIJS en 6, Bream's Buildings, LONDEN. E. C. 4.

TONGEREN, 20 NOVEMBER 1920.

De Betere Koers.

II

De goede geest die in het Belgisch volk door den nood van het ongenblik weer werd verlevendigd heeft twee merkbare overwinningen behaald.

De internationale socialisten en de overdreven flaminganten, waren in dezen laatsten tijd de gevaarlijkste groepen voor de sterkte en den bloei van ons land; zij vooral hadden het vaste voornemen om eischen door te voeren, die geen enkel weldenkend vaderlandsch bestuurder kon en mocht inwilligen. Wij zien nu gelukkig dat de vaderlandsliefde van invloedrijke mannen bij de flaminganten en socialisten het heeft gewonnen van de noodlottige en eenzijdige drijverij. De socialisten hebben met een goede meerderheid den bespottelijken dienststijd van zes maanden voorloopig op zij gezet, waardoor ons land heel eenvoudig aan Duitschland zou worden overgeleverd. En de flaminganten hebben ook, om te kunnen meewerken met het komend ministerie aan den heropbouw van ons gehavend België, eenige punten van hun program buiten werking gesteld.

Dât zijn overwinningen van den goeden gezonden zin in de Belgische natie.

Maar nu moet er niet te vroeg gejubeld, alsof alles nu weer als vanzelf voor den wind zal gaan. Er is nog veel verderfelijks uit te roeien in onze politieke toestanden. De laatste dagen van deze ministercrisis hebben nogmaals getoond, hoe vast de ziekte der knoeipolitiek had genesteld in de leden van ons staatslichaam. Ja, wij kunnen het er voor houden dat deze laatste dagen juist nog een zeer gevaarlijk crisis zijn geweest in het opkomen der genezing. Heel het land weet dat er zeker en zonder den minsten twijfel een vaderlandsche meerderheid is bij de kiezers, die orde wil en herstel van het land; en toch zien wij den bekwamen heer Carton de Wiart wurmen en worsten meer dan acht dagen lang om een eensgezind Ministerie op te lappen uit het parlement, en dat op een program bijeen te stellen. Dât wijst op een beklagenswaardig feit in ons politiek leven. Het toont ons duidelijk aan, dat het parlement van vandaag niet deugt voor de groote taak die het heeft te vervullen. De grootste vijanden van het welzijn van ons volk zijn op het oogenblik een geheele troep van de afgevaardigden, die het vertegenwoordigen.

Maar het volk heeft hen zelf gekozen en voor de domme en ongelukkige verkiezingen van 1919 krijgen wij, helaas de verdiende straf.

En daarom is het eerst noodzaak om den beteren koers te kunnen voortzetten, dat de kiezers met overtuiging en nauwkeurig zich om de hoogte houden van het politiek gedrag van aan afgevaardigden. Wie niet drijft in partijpolitiek, maar meewerkt aan de eenheid voor de sterkte en het herstel van ons land, die moet in de Kamer blijven. Maar al wat aankomt met bijzondere programma-punten, al wat roept van democratische eischen, van beperkten dienststijd van afzonderlijke staatsdienaren, van taalvergoeding, op dit oogenblik nu allen alleen op onze *economische en militaire kracht* moeten denken, dat alles moet naar huis gestuurd. Wij kunnen ons de weelde van partijwedstrijden niet veroorloven; wij kunnen het politiek voetbalspel niet voortzetten zoolang aan vijandige buur loert op ons land en onze hof in wildernis ligt.

Opvoeding van ons volk.

Men hoort op onze dagen veel spreken van « heropbouw van het vaderland », en de pozingen die men ten allen kante inspant, zijn uiterst prijsbaar. Maar de hoofdzaak is voorzeker: « de heropvoeding van ons volk. » Heeft de oorlog op stoffelijk gebied onmetelijke schade veroorzaakt, nog grooter toch is het kwaad gesticht op zedelijk gebied. Wat voor een menschheid! Goddeloosheid, haat en nijd, ik- en roofzucht zinnelijkheid, zucht naar plezier en genot, drift en bandeloosheid vieren hoogtij.

* * *

Moet ik u de proef op de som geven? Ziet hoe cinema's en danszalen ten alle kanten groeien en bloeien, en rijke winsten opleveren. Het bilan van een Brusselsch drank- en danshuis wijst op een winst van fr 4,758,032.04 voor het verloopen jaar, van 1 Juli 1919 tot 30 Juni 1920.

Een andere Brusselsche dansinrichting betaalde als belasting op de vermakelijkheden de schoone som van fr 271 000 's jaars.

Een ex-kelner die te Brussel enkele maanden voor den oorlog een drankhuis opende, heeft thans het gebouw aangekocht voor de som van fr 600,000.

Dat zijn cijfers uit de hoofdstad, maar in de kleinere steden is de plaag al niet minder.

Het is voor iemand die oogen heeft om te zien, overhoofdsteiten aan te halen; de christelijke zin gaat meer en meer uit ons volk weg.

En worden de opkomende geslachten niet met de uiterste krachtinspanning op een beter spoor geholpen, dan rollen wij eerder dan we het denken, den dieperik in.

En moesten wij het programma van het nieuw ministerie opmaken, we schreven aan het hoofd als eerste en voornaamste punt: « opvoeding van ons volk. »

Alle andere punten zijn hier aan ondergeschikt en zullen van zelf tot eene goede oplossing komen, als het eerste maar goed is uitgewerkt. En als men een volk heeft gekweekt dat reden verstaat, dat een hart heeft en willen kan wat goed is, dan lost men gemakkelijk alle andere kwestiën op.

* * *

Wie kan nu tot die reuzentaak der heropvoeding van ons volk meewerken?

De kerk — al mogen sommigen het ook loochenen — met hare onverwoestbare kultuurwerk, is een machtige factor in de opvoeding.

De school kan meer geven dan ze tot hier gaf. Haar gezag, haar inrichting laten soms te wenschen over.

Het dagblad, zoo het zijn rol verstaat, kan hier ook degelijk op de massa iswerken, ze verlichten en tot gezondere geslachten brengen.

Het huisgezin beschikt vooral over de beste middelen, om de toekomende geslachten gezonder, verstandiger en zedelijker te maken: de ouders zijn immers dennatuurlijke opvoeders onzer kinderen; zij zijn hunne eenige opvoeders in de eerste kindsheid; zij dragen in zich zelf de hoedanigheden van liefde, toewijding en geduld, noodig tot het groote werk der opvoeding; zij zijn veel talrijker dan de andere opvoeders; hun opvoedingswerk duurt merkelijk langer; zij kennen beter de karakters en beschikken over grooter gezag.

Iedereen op zijn eigen terrein kan daartoe meewerken. De *rijken* door vermijding van alle tergende weelde en verkwisting; de *ontwikkelden* door breede meedeedzaamheid en onvermoeibare pogingen tot verheffing van het verstandelijk peil des volks; de *middenstanders* door eerlijkheid en vermijding van al wat op woeker gelijkt; de *arbeiders* zelf door matigheid, eenvoud en spaarzaamheid, die de beste der andere standen gelijdelijk omhoog hebben gebracht.

Mogen allen hunne plichten verstaan en bijzonder stiptnoleven, tot welzijn van ons duurbaar volk en Vaderland.

De ministerleele crisis

De Heer Carton de Wiart heeft deze week zijne onderhandelingen voortgezet om een nieuw Ministerie samen te stellen.

Het zijn vooral de socialisten die zich het meest onhandelbaar toonden, door hunnen eisch om den militairen dienststijd op zes maanden te bepalen. Men was tot eene overeenkomst geraakt den dienststijd op 10 maanden te stellen, doch de socialistische ministers weigerden daarin toe te stemmen, vooraleer den landelijken raad bunner partij, die woensdag moest vergaderen, uitspraak zou gedaan hebben.

De militaire commissie, door het gouvernement ingesteld, en bestaande uit volksvertegenwoordigers en legeroversten, die op dit oogenblik het militaire vraagstuk onderzoekt, heeft tot nu toe nog geene uitspraak gedaan over de kwestie van den dienststijd.

De militaire overheid, toont zich vijandig aan eene verkorting van den dienststijd, daar zulks de legersterkte zou verzwakken.

* * *

Bij de socialisten. — De socialistische federaties hebben dinsdag het vraagstuk van de deelneming aan de regeering besproken. De Brusselsche federatie heeft zich met groote meerderheid tegen de deelneming uitgesproken; de Gentsche federatie integendeel, verklaarde zich ervoor.

Het beperkt congres door de socialistien bijeen geroepen, heeft, na eene vinnige bespreking, zich ten slotte voor de deelneming uitgesproken, welke tien mannen dienst voorziet. De socialisten behouden zich evenwel het recht voor hunne propaganda ten voordeele van den zes maandelijkschen dienst voort te zetten.

Het begeven van de portefeuille — De kansen van den h. Carton de Wiart zijn aangegroeid tengevolge van de houding der socialisten.

Langs een anderen kant heeft ook de Katholieke Vlaamsche Kamergroep tegenover den h. Carton de Wiart een minder onverzoenlijke houding aangenomen.

Naar het heet zou de Kolonel Theunis minister van Financiën worden; het feit, dat de heer Theunis niet tot het Parlement behoort, zou nochtans heel wat tegenstand uitlokken.

Indien M. G. Theunis, afgevaardigde van België bij de Kommissie der Herstellingen, te Parijs, het ambt van minister van financies zou aanvaarden, dan zou er spraak zijn van aan M. Delacroix deze gewichtige vertegenwoordiging toe te vertrouwen, daar hij, zoowel te Spa, te Parijs als te Londen eene onbetwistbare genegenheid verworven heeft, en goed op de hoogte is van de nooden en de rechten van ons land.

De Russisch-Poolsche oorlog.

Wrangel's nederlaag.

Te toestand van generaal Wrangel, die met zijn leger in den Krim ingesloten is is zeer bacnelijk. De bolchevisten, die met sterke legerbenden onafgebroken aanstormen, hebben het schiereiland Perekop veroverd en dringen verder door naar het schiereiland van den Krim. Het gevechtsterrein is hier maar 250 vierkante kilometers groot. De weerstand van Wrangel's troepen is er onbeduidend geweest. Zijn leger wordt achteruit gedrongen en zal weldra vastgekleefd zitten tusschen de rooden en de zee. In de bevoegde kringen is men verbaasd geweest over den spoedigen aftocht van Wrangel's troepen. Over veertien dagen stond dit leger nog aan den Dnieper, op een honderdtal kilometers ten noorden van Perekop. De doortocht van Perekop was voor de rooden moeilijk te veroveren, te meer dat Wrangel er beschikte over 25 legerafdeelingen. Plots heeft deze legermacht de plaats geruimd voor de bolchevisten en een toevlucht gezocht in den Krim. Zij hebben echter den tijd niet gehad terug front te maken tegen de rooden, die hen op de hielen zaten en hun nu in den Krim gevangen houden. Sebastopol wordt reeds erg bedreigd en zal moeten ontruimd worden.

De Fransche regeering zal Wrangel blijven steunen. Zij heeft het oorlogschip « Waldeck-Rousseau » ter plaats gestuurd, om de Fransche zending Wrangel's regeering en Wrangel zelf aan boord te nemen.

Eene oorzaak der nederlaag

Een der grootste oorzaken der nederlaag van generaal Wrangel is het gebrek aan uitrustingen voor zijne troepen. Zooals men weet is de Winter in Siberie buitengewoon streng, zoodanig dat men er zich hier moeilijk een gedacht kan van vormen. De soldaten van Wrangel hadden geene voldoende kleeding om zich te beschutten tegen de onmenschelijke koude. Daarbij kwam nog het feit dat er groot gebrek was aan geneesmiddelen. Wel gingen de soldaten 's nachts in groepen uit om afgezonderde scharen bolchevisten aan te vallen, ten gevangen te nemen en hen te berooven van hunne warme kleederen om die zelf aan te trekken, maar 't was toch niet voldoende om al de soldaten van Wrangel te voorzien van het noodige. Dat de reusachtige overmacht der bolchevisten, hunne stikgassen en hun verdelgend vuur de grootste factors geweest zijn der nederlaag van Wrangel, ligt buiten kijf. Maar zeker is het dat, wanneer de generaal in tijds door de Bondgenooten eene beschermende hand toegestoken geweest ware, dat indien men hem voldoende hulp gestuurd had in uitrustingen en geneesmiddelen, de kans nog heel gemakkelijk hadde kunnen keeren.

Er mag hier niet vergeten worden dat Wrangel's soldaten vochten voor een ideaal, voor de vrijmaking van hun land dat gebukt ligt onder de bloedige tyrannie der roode moordenaars. Voor dat ideaal hebben zij wonderen gewrocht en 't ware niet te laat geweest om de reeds gedane krachtinspanning nog eens te hernieuwen.

Concordia — «Witte Lelie»

ZONDAG 28 NOVEMBER, ten 3 ure namiddag en 8 uren 's avends,

opvoering van het groot lach succès van den dag, **O Mijnheer,** blijspel in een bedrijf. **De Postillon of de Geheime Minnebode,** groot blijspel in 3 bedrijven.

Zie verder programma.

LENTEBLOEMEN.

Daar staat het kleine huisje,
Waar zij heur dagen sleet,
In schuldeloozen blijheid
Doormengt met bitter leed.

Zij had op 't heele dorpje
Geen enkel mensch tot vriend,
Dan ja, hare oude moeder,
Die teer haar heeft bemind.

Zij was — zoo zei men — leelijk,
En dan te stil van aard,
Zij werd daarom gevlucht, en
Van luster niet gespaard.

Maar zij was liefst alleene,
En 's winters bij het vuur,
Zat zij in hare boeken,
Te lezen, menig uur.

Wanneer de blijde lente
Kwam weder in het land,
Dan bloeide in haar tuintje
Zoo menige lieve plant.

Dan was ze er aan het werken,
Ze kwam, er elken stond;
Dat was haar lust haar leven,
Waar zij vermaak in vond...

* * *

Daar kwam de gure winter,
Met sneeuw en ijs weer aan...
Het arme kind werd siekelijk,
Bleef binnenshuis voortaan...

« Ach! zuchtte zij zoo dikwijls,
« Kwam toch de lente weer!
« Dan zou ik wel genezen,
« Bij mijne bloemen teer! »

En gansch mistroostig legde
Zij dan heur boek ter zijd.
En bleef er zitten mijmren
Op 't lieve lentetij.

Vaak ging zij door heur venster
Haar tuintje eens bespieën,
Of nog het aneuwelaakje
Zijn blaadje niet liet zien...

* * *

De winter is geweken;
De zon lacht hel en blij
En zoent de lieve bloemen,
Die bloeien in de Mei.

Het bosch, de groene weiden,
't Zingt al in volle pracht.
Waar blijft de arme kranke,
Die op de lente wacht?

Daar ginder, langs den straatweg
Daar ligt ze op 't kerkhof neer.
Waar bloemen op haar graftstée
Ontuiken, lief en teer...

De wind zingt in de dennen
Met heimelijke stem,
Voor 't arme miskende meisje,
Een treurig requiem...

En in het kleine tuintje,
Daar ginder, aan heur woon,
Daar spreiden hare bloemen
Hun kleuren weer ten toon;

Maar wachten op verzorging,
In eersten lentestond;
Doch blijven gansch vergeten,
Het onkruid dekt den grond.

Vrijbern, JAN TIMMERMANS.

KAMER.

De Kamer hield dinsdag eene zitting die vijf minuten duurde.

Inderdaad, nauwelijks was de zitting geopend of een lid stelde voor uiteen te gaan tot dinsdag aanstaande, daar de regeeringskrisis nog niet was opgelost en er nog geen nieuw ministerie aangesteld was.

Dit voorstel werd door de Kamer aangenomen.

BUITENLAND.

Duitschland.

Onveiligheid.

Een vrouw uit Wugerten, ging met haar zuster per rijtuig naar Friedberg-Neumark, om inkoopen te doen, en nam 3000 mark meê. Op een eenzame plaats vond men den volgenden morgen de lijken der beide vrouwen, de een met verbrijzelden schedel, de andere met doorgesneden keel. Paard en wagen stonden aan een boom gebonden, maar het geld was verdwenen.

Twee avonden achtereen verscheen een bende van tien man op landgoederen in het kreis Gilhorn en roofde er de stallen leeg.

Te Dobritz, bij Berlijn, verscheen een bende van 7 man op een boerderij. De roovers schoten den boer en zijne vrouw neer en roofden 25.000 mark in geld en voor 75.000 mark aan effecten.

Te Brunswijk drongen zes inbrekers des nachts het slachthuis binnen. Tusschen hen en het personeel ontstond een gevecht met wapens, waarbij de bestuurder en een werkman gewond werden, doch de dieven onverrichter zake moesten aftrekken.

Uit de villa van den handelsraad Paul Busch te Munchen-Gladbach hebben inbrekers voor 300.000 mark aan kostbaarheden gestolen, waaronder 24 dozijnen zilveren lepels en vorken.

Dit zijn slechts enkele grepen uit de gevallen die de Duitsche bladen vermelden.

Griekenland.

De nalatenschap van koning Alexander.

De voorzitter der rechtbank van Athene heeft Vrijdag uitspraak gedaan inzake de erfenis van den overleden Griekschen koning. De rechter erkent de geldigheid van het huwelijk tusschen koning Alexander en Mej. Astasie Manos, verwerpt het beroep door ex koning Constantijn aangeteekend, en beveelt de lichting der zegels in de privaatwoonplaatsen des konings geplaatst.

Uitslag der kiezingen.

De kiezingen hebben niet beantwoord aan de verwachtingen der Grieksche regeering.

De nederlaag is volkomen. In Macedonie en in Oud Griekenland werd geen enkel partijganger van Venizelos gekozen. M. Venizelos zelf en al zijne ministers, uitgenomen twee, zijn niet herkozen. De gekende uitslagen zijn: 118 Venilisten gekozen tegen 250 koningsgezinden.

Men zegt dat M. Venizelos naar den vreemde vertrekken zal. Hij heeft aan zijne partijgenooten aangeraden van de uitdrukking van den volkswil te aanvaarden.

De uitslag der kiezingen vernietigt alle vooruitzichten en verwekt eene algemeene verbazing, zoowel bij de voorstanders als bij de tegenstanders van Venizelos. De Beurs van Athene is gesloten, uit vrees eener paniek.

Dinsdag heeft het Grieksch gouvernement zijn ontslag gegeven. De Regent heeft M. Rhallys ontboden, om hem te gelasten met de samenstelling van een nieuw ministerie.

Zwitserland.

In den Statenbond. — De Openingsvergadering

De eerste algemeene vergadering van den Volkenbond werd maandag onder voorzitterschap van M. P. Hymans te Geneve geopend.

Een-en-veertig Staten waren vertegenwoordigd. M. Hymans is benoemd tot voorzitter met 35 stemmen, tegen 4 stemmen aan M. Motta, 1 aan M. Ador 1 aan M. Bourgeois.

M. Motta, voorzitter van Zwitserland, sprak de welkomrede uit. Hij dankte er den Statenbond voor, omdat zijn keuze op Genève, als zetel, gevallen was. Hadden alleen de glorie en de opoffering van Belgie in de schaal gewogen, zoo zou niemand zich verzet hebben tegen de aanwijzing van Brussel, als zetel van den Statenbond.

Spreker bracht vervolgens hulde aan België, aan koning Albert, aan de Belgische bevolking. België heeft een onvergetelijk voorbeeld gegeven van de getrouwheid aan het woord in zake internationale verbintenissen en aan de wetten der eer.

Spreker dankte ook den Raad van den Bond omdat hij, door zijn verklaring te Londen, 13 Februari 1920, het mogelijk gemaakt heeft dat Zwitserland deel uitmaken zou van den Statenbond.

Ook aan voorzitter Wilson zegde spreker dank, omdat hij de eerste vergadering in den zetel van den Bond opgeroepen heeft, en hij drukte den wensch uit dat de Vereenigde Staten weldra mede zetelen zouden naast de andere natiën.

Ten slotte hoopte de voorzitter dat ook Rusland, na tot bezinning gekomen te zijn, zijn plaats zal innemen in den Bond.

Met de verklaring dat de Statenbond een werk van solidariteit en van liefde meet zijn, besloot M. Motta zijn prachtige rede, die, vooral waar van België sprake is daverend toegejuicht werd.

M. Hymans heeft er welsprekend op geantwoord; zijn rede maakte diepen indruk. Hij besloot met te vragen dat de vergadering trapsgewijze de heerschadpij van de internationale zedeleer en van het menschelijk recht zou doen zegevieren.

Een talrijke menigte woonde deze openingszitting bij.

Engeland.

Slangenbeesten. — In Engelsch Indië zijn, volgens de officiële statistiek, verloden jaar weer 20,273 menschen aan de gevolgen van slangenbeten bezweken. In 1918 was het aantal 22.600 en, met uitzondering van 1917, wijst de statistiek een geleidelijk dalende lijn aan.

Verleden jaar werden 58,416 slangen gedood tegen 59,495 in 1918.

De slachtoffers van slangen niet meegerekend, werden 2687 menschen door wilde dieren gedood (of 473 meer dan in 1918), namelijk 1162 door tigers, 469 door luipaarden, 294 door wolven, 201 door everzwijnen, 185 door krokodillen, 118 door beren, 60 door olifanten en 33 door hyena's.

1919 werden 19,094 wilde dieren, andere dan slangen afgemaakt: 1518 tigers, 5452 luipaarden, 2435 beren en 1941 wolven.

Rusland.

Het schrikbewind.

Eene depeche uit Engelsche bron, Woensdag te Parijs toegekomen, verzekert dat Trotsky een gouvernement der soviëts te Sebastopol aangesteld heeft en bevolen dat een schrikbewind van veertien dagen in de Krim beersehen zal.

Moorden en plunderen naar hartelust.

En Engeland en de beschaafde wereld zouden dat toelaten?

DE

28

Veroordeelde Moeder

DOOR

JULES MARY

(VERVOLG.

— Neen, zegde Maria, gij moet hier blijven, ter oorzake van Rosa. Ik zal u nieuwstijdingen over mij zenden. En verder, wij zullen niet lang afwezig zijn, ik ben er van verzekerd.

's Avonds bracht het rijtuig van den dokter, door Siméonne aangevoerd, Madelor en zijne dochter naar de statie van Monthermé.

Eenige stonden nadien kwam Siméonne alleen terug; de trein voerde den ouderling en Mariadoor de vallei, in de richting van Mézières.

Te Mézières wachtten zij eenige minuten. Soldaten vulden de statie. Treinen met gekwetsten kwamen nog toe, verzonden uit Thionville en Montmedy waar de hospitalen vol lagen. Bij de gekwetste Fransche soldaten, mengden zich Pruisen in afzonderlijke wagons.

De trein vertrok opnieuw.

De schitterende maan verlichtte in de vlakte de aardewerken bestemd om den toegang tot de versterking van Mézières te beschermen.

Zij gingen voorbij de tenten hier en daar opgeslagen in den omtrek van den tunnel en der brug van Mohon, bewaakt door soldaten van den depot van het 6e linieregiment en door kanonniers, dan stoomde de trein zachtjes voorbij, aan al de statiën stilhoudend.

Te Amagna, moesten zij afstappen. De trein reed tot Rethel niet voort. De baan was belemmerd.

Rethel te voet bereiken, daar viel niet aan te denken. Maria, hoe moedig zij ook was, hoe zeldzaam hare kracht ladigheid, was niet kloek genoeg om dergelijke vermoeidheid uit te staan.

Zij brachten den nacht in eene herberg door, in den omtrek der statie.

Madelor, na menigvuldige opzoekingen, had een rijtuig en een paard gevonden.

Daar men weigerde ze hem te verhuren, kocht hij ze aan den prijs dien men eischte.

's Anderdaags, bij het krieken van den dag, kwamen zij te Rethel aan. Het weder was prachtig.

De voorwacht van het 12e korps was daar.

Madelor nam inlichtingen, deed zich bij eenige officiers aanmelden, vroeg in welke richting het legerkops vooruitrukte aangevoerd door generaal de Failly.

Men kon hem niet antwoorden.

Rond vier uren, deed de afdeeling Vassoignes, samengesteld uit vier regimenten infanterie van het zeewezen hare intrede te Rethel, trok door de stad en kampeerde in de velden van Amagne.

Een officier maakte aan Madelor bekend dat het 5e korps achteruit moest zijn, langs den kant van Juniville.

De dokter vertrok met Maria, eenen omweg makend langs zijwegen om de belemmering van soldaten, fourgons, artillerie en reisgoed te vermijden.

Te Juniville, waar zij 's avonds aankwamen, vernamen zij dat de inlichtingen welke men hun gegeven had valsch waren. De 10e en de 5e korpsen moesten zich te Rethel bevinden waar zij uitrustten tot den volgenden dag.

Ditmaal was het nieuws nauwkeurig. Madelor en Maria hadden Rethel te spoedig verlaten.

Achterblijvers maakten hun kenbaar dat het 58e linieregiment waarvan Jeroom deelmaakte, juist de voorwacht was van het 5e legerkorps.

Maria had rust noodig

Het gedommel van het rijtuig in de wegen welke door de artillerie werden ingedrukt vermoeide haar uitermate.

Terugkeeren naar Rethel, daaraan kon niet gedacht worden. De banen waren zwart van soldaten zoo ver het oog iets kon onderscheiden.

En verder, het was onmogelijk 's nachts op avontuur te reizen in volle leger. Bij elken stop zouden de schilwachten hen hebben aangehouden

Madelor vond een bed in een pachthof, Maria brachtt den nacht kalm door.

's Morgens zegde zij tot haren vader:

— Mij dunkt dat mijne krachten terugkomen aanrmate wij Jeroom naderen.

En zij glimlachte. Zij, die anders zoo vreeschachtig en zwak was, legde thans een bovenmenschelijken moed aan den dag.

Madelor aanschouwde haar verwonderd; hij dacht dat Maria na deze crisis wel zou kunnen bervallen om niet meer op te staan.

's Anderdaags vertrokken zij op het oogenblik dat de morgen aanbrak. Zij konden in den voormiddag te Rethel aankomen. Het 5e korps had het bevel ontvangen op te rukken naar Chesne, langs Touterron.

Het regende geweldig en dit maakte den gang zeer moeilijk, de soldaten stapten traag voorwaarts.

Madelor volgde het leger op zij en wachtte ongeduldig het gunstig oogenblik al, waarop men de troepen een stond rust zou verleenen en het hem zou gegeven worden Jeroom een oogenblik te zien en alzoo de grillen zijner dochter te voldoen

Madelor niettegenstaande den langen omweg dien hij gedwongen werd te doen, kwam te Tousteron aan wanneer de eerste ruiters van het Fransche leger, tot verkenners dienende, er nauwelijks hunne verschijning deden.

Op dien oogenblik reeds, rukte maarschalk Mac-Mahon, wiens ruiterij dangs te voren in botsing was geweest met de Duitsche voorposten, nog slechts met de grootste omzichtigheid vooruit en dit lag niet in zijn karakter

Te Touteron « op eenen berg, tusschen twee valleien », zegt het spreekwoord, meenden de soldaten het kanon te hooren langs den kant van Grand-Pré. Inderdaad, het 4e huzaren, dat den doortocht bewaakte, kwam bedreigd te worden door eene aanzienlijke legermacht Duitsche ruiterij, die op verkenning uitging voorbij het bosch van Argonne.

Generaal Douay, onrustig, had naar dit punt twee batterijen artillerie gezonden.

Bij het dof gebrom van het kanon in de verte, verbleekte Maria. Het was de eerste maal dat zij dit vreeselijk gedonder hoorde.

Zij besefte nu beter welke gevaren Jeroom liep en een doodelijke schrik maakte zich van haar meester.

Madelor, die haar met de oogen niet verliet, zegde haar:

—Willen wij naar Haut-Butté terugkeeren?

Zij schudde vastberaden met het hoofd.

— Neen, sprak zij, ik wil Jeroom zien.

Maarschalk Mac-Mahon, denkende dat het Pruisisch leger hem zou aanvallen langs den kant van Argonne, had maatregelen genomen om den veldslag te aanvaarden.

Het korps van Failly, in plaats van te kampeeren te Chesne, ontving het bevel vooruit te rukken op Criquenay en Buzaney.

Dan ondervond men meer en meer dat de aanval waar generaal Douay zich bedreigd mee geloofde niets anders was dan eene stoutmoedige verkenning, dat de Duitschers die men te Grand-Pré had opgemerkt niet in getal waren en dat zij zich hadden teruggetrokken.

De nacht was gevallen. De regen hield aan.

Een hevige wind blies in het rijtuig.

Een der wielen bleef in een wagensspoor steken.

De nacht was gevallen. De regen hield aan, Een hevige wind blies in het rijtuig.

Een der wielen bleef in een wagenspoor steken en men was verplicht af te stappen. Madelor spande het paard uit, eed Maria opklimmen en zo kwam men te Chesne le-Populeux waar de troepen reeds kampeerden in het slijk en op de bebouwde landen.

De dokter van Chesne tot wien Madelor zich wendde, bood hem de gastvrijheid aan terwijl boeren van goeden wil met rijtuig gingen halen dat in den grond was gezakt.

Heel den nacht stapten er soldaten voorbij de straten van Chesne le Populeux.

Sommige klopten op de deur, vroegen tabak en wijn. Rond vier uren van den morgen, op het oogenblik dat Maria begon in te slapen, had de défilé der troepen plaats

Niettegenstaande den regen en den wind, stond het jong meisje aan het venster, met eene hoop waaropzij niet durfde rekenen, want zij wist van haren vader dat het regiment van Jeroom te Dhesne niet zou voorbijgaan dat het gekampeerd had op een der naburige heuvels, te midden der wijngaarden en eene andere richting zou nemen, die van de Maas, naar Mouzon en Stenay

Nagenoeg nauwkeurig ingelicht over de positie van het 58e linieregiment, had Madelor gepoegd, wanneer hij te Chesne was aangekomen Jeroom te vinden

Hij had te voet en het slijk de legerplaats van het 58e linie doorloopen, maar de soldaten welke hij ondervroeg lachten hem uit of antwoordden niet.

Hij was verplicht terug naar Chesne te keeren en wanhoopte in zijne opzoekingen te slagen.

In haar venster, zag Maria de défilé der troepen, bevuild en nat door den aanhoudenden regen der laatste dagen.

Ten zeven uren reed Napoleon III ook voorbij met zijn gevolg, met zijn militaire huis.

De défilé duurde lang, zeer lang.

Soldaten mompelden; andere, kanonniers, vloekten.

Droevig voorgevoel.

Het was alsdan de 27 Augustus.

Madelor begaf zich naar Buzaney. Hij was verzekerd er aan te komen terzelfder tijd als het korps van de Failly.

Te Vouziers, vernam Madelor dat het 5e korps alvorens ter bestemming te komen tegenbevel had ontvangen en was gaan kampeeren te Brieulles sur-Bar, tusschen Chesne en Buzaney, om van daar, den volgenden dag, de achteruittrekkende beweging van het leger te volgen.

Madelor en Maria brachten den nacht door te Vouziers.

Maria toonde zich geenszins vermoeid. Zij lachte haren vader toe. De koorts bleef haar bij.

In den morgen van den 28e sloegen zij opnieuw den weg in naar Chesne, waar zij andere inlichtingen hoopten te bekomen.

Gedurende den weg, ondervroeg Madelor eenige heelmeesters van den ambulanciewagen der drukpers die in de richting reed van Mouzon.

Hij vernam dat het 5e korps, 's nachts, een nieuw tegenbevel had ontvangen en zijne beweging van gaan en keeren had moeten herbeginnen.

Hij was verplicht zich van Brieulles naar Buzaney te begeven.

De ruiterij van Saksen bezette deze kleine stad. Sedert den vorigen avond kondigden schermutselingen der voorposten de aanstaande verscheijning van den vijand aan.

De twee legers konden elk oogenblik op elkander botsen, en men maakte toebereidselen voor het leveren van een grooten veldslag.

Madelor wilde Maria ontrekken aan de toevallen en aan de gevaren van dergelijke ontmoetingen.

Hij begaf zich naar Baumont, om van daar Mouzon te bereiken.

Op dit oogenblik was Baumont vrij van troepen; men was aan den avond van den 29e.

In den dag, hadden zij het geweer en het kanonvuur gehoord langs den kant van Belval-Bois-des-Dames. Dan had het kanon plotseling gezwegen.

De veldslag, dien men had voorzien, zou dien dag nog geen plaats hebben, en heel waarschijnlijk den volgenden morgen evenmin. Madelor, gerustgesteld, besloot den nacht te Baumont door te brangen. Maria was vermoeid niettegenstaande deze koortsachtige overspanning die haar om zoo te spreken vooruit zweepte.

Te midden van den nacht kwamen de troepen van het 5e legerkorps aan, uitgeput van honger en vermoeienis.

Maria lag in een diepen slaap gedompeld.

Madelor ging uit.

De raugen van de regimenten boden een zonderlingen aanblik.

Daar het gansch den dag had geregend en dat de regen nog steeds aanhield, hadden de manschappen, om zich tegen het kille nat te beschutten, hun hoofd en hunne schouders gehuld in het lijnwaad der tenten, welk zij toestropten evenals een zak.

De regimenten hadden het bevel ontvangen te kampeeren te Baumont en in de omstreken.

Madelor nam inlichtingen bij eenige officiers over de aanwezigheid van het 58e linieregiment.

Het 58e linie was een der eerste aangekomen: in de vallei welke zich beneden aan het woud van Dieulet uitstrekt, toonden de officiers de eerste vuren door de soldaten aangestoken.

Het was te laat om het opzoeken van Jeroom te wagen. Men moest den dag afwachten. 's Anderdaags zou men ongetwijfeld den tijd hebben. Inderdaad, sedert twee dagen vochten de troepen, dag en nacht, in den regen. Zij zouden slechts laat in den dag den weg inslaan naar Mouzon

Wordt voortgezet.